Snowdon King – Amintiri de împrumut

La fel cum fiecare copil lăsat în orfelinat vrea să-şi regăsească părinţii pentru a le pune inevitabila întrebare „de ce?”, aşa a decis şi John Carson, într-o dimineaţă ruptă din monotonia cotidiană, să afle cine-i este originalul. A păşit hotărât pe treptele corporaţiei Dolly şi a intrat în biroul unei grăsune ce tocmai îşi pudra faţa încercând să-şi acopere semnele unei clonări imperfecte.

— Bună ziua, cu ce vă pot ajuta?

— Bună ziua, aş dori să-mi cunosc originalul.

Grăsuna îl privi ciudat, neînţelegând motivul pentru care…

— Ştiţi, e o chestie personală. Am unele gânduri care mă frământă zi şi noapte şi parcă nu ar fi ale mele…

— Aţi raportat laboratorului de scanare neuronală?

— Nu, nu am considerat că e ceva grav. E mai mult o curiozitate.

— Completaţi acest formular şi aşteptaţi. Un specialist va sosi curând şi veţi lămuri problema cu dânsul.

Se afla faţă în faţă cu un tip care purta ochelari mici şi rotunzi. Pe halatul albastru avea un ecuson pe care era scris Dr. Otto Rasmund, Dolly Corp.

— Aşadar domnule Carson, spuneţi că aveţi unele gânduri…

— Sunt ca nişte flash-uri în care am o familie, am o nevastă, copii… Fiind o clonă, bănuiesc că este vorba despre originalul meu. Aş dori să-l cunosc.

Cercetând dosarul Marvel-Carson, doctorul Rasmund îi răspunde:

— Dorinţa expresă a domnului Marvel a fost să-i rămână vii câteva amintiri înainte de a trece în nefiinţă. Nu putea accepta că toate gândurile, toate clipele frumoase petrecute cu cei dragi, se vor pierde ca şi când n-ar fi fost.

— Şi cu mine cum rămâne?

— Îmi pare rău, problema aceasta o puteţi rezolva numai cu familia Marvel. Există o clauză de împuternicire peste care nu pot trece. Dacă ei sunt de acord, voi şterge

acele amintiri.

În clipa în care a intrat în casa familiei Marvel, Helen i-a sărit la gât, l-a sărutat, iar copiii au început să-l tragă de haine.

— Iubitule, te-ai întors? Cum a fost călătoria?

Brusc, realiză situaţia. Ce le putea spune? Să lase o viaţă în urmă ca şi când n-ar fi fost şi să o ia de la capăt? Şi cum va rămâne cu amintirile sale?

A doua zi se prezentă la cabinetul doctorului Rasmund împreună cu Helen. O iubea, acea iubire pe care o porţi prin mai multe vieţi, prin mai multe trupuri, clone, acea iubire de care te loveşti mereu, acea iubire care învinge moartea.